

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА. Циганското население по преценки преди неотдавнашния конфликт в страната е около 80 000 души. След 1992 г. неустановен брой босненски роми са потърсили убежище в други страни. Според официалното преброяване от 1971 г. ромите са били 1456 души.

Преди 1428 г. циганското население в Босна се състои от не повече от две-три семейства, но за съжаление няма запазени сведения от това време. В периода 1428–1875 г. Босна е владение на **Османската империя**. Циганите под турска власт са третиращи като всяка друга етническа група, различна от турската; правени са опити чергарството да бъде възспряно, най-вече поради трудността да се събират данъци от чергарите. През 1574 г. султан Селим II издава заповед да бъдат опростени част от данъците на циганите, работещи в босненските мини в Баня Лука; всяка група от по петдесет души трябвало също да си избере водач.

От 1875 г. до 1918 г. страната е де факто под управлението на Австро-Унгарската империя. През 1918 г. тя става част от новоосновеното Кралство на сърби, хървати и словенци (от 1929 г. – Кралство Югославия), а през 1941 г. е обособена като фашистка марионетна държава на Хърватска.

Във Федерална Република Югославия от 1945 г. ромите са признати за национално малцинство в Република Босна и Херцеговина. Позволено им е да ръководят свои собствени организации и да използват ромския език. Циганското население е между 50 000 и 100 000 души. През 1986 г. се провежда **Конференцията в Сараево**, която е повратна точка в развитието на ромската култура.

След 1992 г. в Република Босна и Херцеговина (Мюсюлманно-хърватската федерация) ромското население в Тузла, Сараево и други градове оцелява по време на войната, но много от тях бягат в Западна Европа. Тъй като циганите живеят в почти